

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.6. Similiter expediat eius puritatis confirmationem fieri coram inimicis suis, & ipsi lapidem ante reprobationem suo calculo approbarent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

dores, & Principes Sacerdotum, & coram illis apparet conueniente pariter ad hoc tota populi Synagoga: hic coram illis totam suam explicat vitam eamque proponit, quatenus illi omninoque presentes, eam ite examinent & discutiunt, vide antequam nulla eum macula confiteri nec in eo aliquod posse deprehendi, quod impediat quo minus pro peccatis omnium in supremum possit offerri sacrificium. *Quis ex vobis arguet me de peccato?* q. d. ante sacrificium vacce puritatis debet inlitiui verificatio, quae debet immolari: illa vero è vobis peragi debet in praesentia, & cum assententia reliqui populi, quia vos summi estis Sacerdotes. Coram vobis me habeo, me ipsum à capite ad calcem inueniunt in hoc inde concludunt, quod si moriar, pro meis non moriar peccatis, sed in totius mundi criminum expiationem: *Debat Iesus turbis Iudeorum & principibus Sacerdotum: quis ex vobis arguet me de peccato?* Videtur hoc continere illi, quod Hieremias Propheta Sacerdotibus dicebat eius necem machinantibus: *Eccc in manibus vestris sum: verum tamen scitate, & cognoscite: quod si occideritis me, sanguinem innocentem tradetis contra vosmetipsos.* An sanguini meo insidiarini? Sit ita: Ieremum quod ego praetendo, & causa ob quam veni, ea est, ut à vobis & per manus vestras occidat, verum tamen praemitimus veram certamque attestationem, sitque evidens ac manifestum, quod si sanguinem meum fuderitis, sanguinem fundatis innocentem, & hominem occidatis innocium.

§. 6. *Similiter expedit eius puritatis confirmationem fieri coram inimicis suis, & ipsi lapidem ante reprobationem suo calculo approbarent.*

19 **S**ecunda ratio, ob quam vitam suam in confesso, & tabum committat iudicio, quales erant illi, cupiens ut illi strictum, & rigorosum vitae suae seruitium inirent, hac erat ut tanta liquiditas, & apertius coram toto mundo impolluta eius pareret innocentia. Iam illa testimonium habuerat veridicum, & irrefragabile à D. Ioanni. Bapuit nimirum, quod ipse agnus esset sine macula qui cuncta mundi scelera tolleret, & aboleret: quod in Iordane fuerat tota sanctissima Trinitate confirmante proclamatum. Iam Christus coram discipulis suis securam instituerat testificationem, quando prope Caesaream Philippi eos interrogauerat, quid de se homines opinarentur, & quale de ipso ferrent ipsi suffragium: cui D. Petrus omnium nomine respondit: *Tu es Christus filius Dei vivi.* Licet autem Christus Dominus eius approbauerit, suffragium, & opinionem dicendo: quod haec locutus non fuisset ex propria libidine, vel ex carnis aut sanguinis reuelatione, sed aeterni Patris doctus inspiratione, non tamen in hoc acquieuit: Poterat enim inuidiosè obijcere, hanc verificationem testimonii & amicorum dicto solummodo roboratam: quorum iudicia non sunt perfectè iudicia: facile namque est quempiam falli, dum perhibet pro amico testimonium.

Notat D. Hieron. Platonis vulgare & graecè dictum quod Cicero in lat. num. transtulit *A. Amicorum mantum ceca sunt iudicia.* Apparet parenti filius, iudicia ut pinus aurea, cum illo nihil sit deformius: caeca sunt. Tu autem saepe numero iudicas, maximam amici Ep. 67. ad tu soliditatem, ex iniam memis esse prudentiam. Non sunt in amico lumina, quibus amici defectus agnoscat: vnde conformiter amorem depingebant, qui naturam eius penetrabant, oculis velatum: etenim realiter, qui diligit, illos habet obnubilatos, ut in illo què diligit, notet imperfectiones. Vnde prudens in illud Philosophorum consilium (inquit D. Hieronymus) quomonebant: *Numquam de amicorum iudicio gloriaris.* Suspensione laborat testificatio propinquorum & amicorum collecta suffragio: nec per hoc te credas iustificatum. Quod igitur erit omni vero verius ac concludens in fauorem alicuius testimonium? Inimici, respondet D. Hieronymus, ideo namque illum describunt oculis perpicacem linceis, qui defectus prodant etiam sepultos, à septem iura terra, viscera stationibus absconditos, imo illis plures admovebant faces quae rerum visum adaugent, ita ut cum illa parua sint, & modica, illas iudicent adeo magnas, ut nullae sint maiores: *Verum est testimonium quod ab inimica voce profertur: Alioquin si amicus pro te dixerit, non testis, aut iudex, sed fautor putabitur.*

Hoc est quod Spiritus S. ait & exposuimus *D. Hieron. Odium suscitatur: vniuersa autem delicta operit charitas.* Sibi opponuntur amor, & odium: sicut autem amor omnes operit imperfectiones, quantumuis magnas, easque reputat exiguas, quod videmus in parentibus intuitu filiorum & in amicis amicorum intuitu: sic odium omnes reuelat, & quantumuis parua sunt, illas sic exag-
gerat.

Matt. 6. 15

Pamph.

III.

Inimici testimonium verum esse creditur.

D. Hieron.

Tom. 2.

Frou. 10.

12.

Hom. 25.

nu. 11.

gerat.

gerat, vt magna esse videantur hoc ipso suprema de tua bonitate hęc erit confirmatio, quādo eam capitalis faretur tuus inimicus: Vt enim hęc confessio, non ex voluntate nascitur, certum est ex facti manere evidencia, qua eius conuincitur intellectus. Hanc Christus vult infundere de bonitate sua. suaque innocentia; vt inullo possit modo reprobari.

IV. Admirantur omnes Dauidis propositum. Allegoria ceri sui Regis Saul contumacem fugit persecutionem, nullis instructus armis, ad Sacerdotem Goliath accedit Achimelec: atque illi: en me, qualem vides, totum inuicem: si placet lanceam aut gladium mihi concedere quo me valeam tueri. Cui Sacerdos: in fide Sacerdotis nulla mihi sunt arma: non enim Sacerdoti arma conueniunt nec in omni hac domo vlla reperies nisi gladium Goliath gigantis quem victor percussisti, quemque vaginā eduxisti quo caput illi percussisti, pendet hic in tabernaculo, Deo oblatum, cuius virtute ac robore tuum superasti inimicum, talemque de hoste triumphum retulisti: hunc ne habes, ait Dauid? Da mihi illum, ad mei namque defensionem arma habere non possum fortiora, aut acie cadente tutiora. Non est huic alter similis da mihi eum. Gladius limatus, quem ego manibus eripui inimici, hic est cui nemo resistit, hic est, quo istum insigam tutiorem. Quæ arma sunt in tuæ bonitatis probationem potentiora, dum necesse fuerit stridam de illi institui verificationem? Quæ testimonia? quæ iudicia? Quæ prædicatio? Illa quæ viribus tuis de manibus tuleris inimici, quando ipse boni coactus evidencia, quæ in te conspicit, in medium prodit præclarum de te promendo testimonium. Est hoc efficax testimonium non redarguendum: etenim manifestum est quod ille tuam non tulerit bonitatem, virtutem ac iustitiam, proprio conuictus motu, sed eius compulsum viribus, quæ tantæ sunt vt eam negare nequeat. Hoc est quod Christus intendit ad perfectam innocentie suæ confirmationem, eo animo seipsum totamque vitam suam hic coram omnibus exponit, in Iudices si deligens inimicos suos acerbissimos: Dicebat Iesus iudicibus Iudeorum & Principibus Sacerdotum: Quis ex vobis arguet me de peccato?

Ex diuino profluxit consilio, & dispositione suæ sapientie congrua vt cum Christus mortuus esset, & hostium suorum manibus occidendus eorum omnium sententia proscriptus, illi omnes, qui eundem futurum erant auctores &

executores, nec non mortis eius ministri, atque illam decernerent & proloquerentur: examinent personam, vitam, actiones, Christi que processum, eumque ab omni peccato immunem & immaculatum pronuntiant: na vt eadem lingua quæ decreuit: erant vt moreretur, prius eundem innocentie pronuntiant sententiam, atque declararent, quod præmissis rigoroso examine, is quem de capite ad calcem summo studio considerassent, nulli rei, ob quam moreretur, esset obnoxius: ex quibus clara manaret demonstratio, esse mortem ei, non ob propria peccata, sed ob nostra insipientiam.

Credo Deum ipsum per Vatem Isaiam verbis mysticis hoc inuicem, quæ sæpe numero ad rem expenderunt Apostolorum corripit D. Petrus, & Paul. Ecce mitam in fundamento Sion lapidē probatum, angularem pretiosum, in fundamento fundamentum, &c. Quæ erigere proponit ædificium sublimē, securum, & confans: hoc primum agit, vt lapidem iaciat fundamentalem, firmum, & immobitem, cum ex eius firmitate, tota ædificij fortitudo dependeat Sic notauit Spiritus S. dum enim Salomon præcellam illam templi molitur machinam vt sapiens Architectus: Præcepit vt tollerent lapides, lapides pretiosos in fundamentum templi, & quadrarent eos. His confosmiter expendit Christus discrimen sapientis ac stulti, in domus erectione: hic enim de fundamento parū sollicitus est principali, ille verò huic primario adlaborat, vt lapidem ponat, quo potest, firmiorem. Vt sapiens edificat super petram &c.

Erecturus erat æternus Patet Ecclesie præcellentissimum ædificium, quod celos ipsos penetraret, & ipsum nostræ redemptionis adeo præclarū, vt illi tota beatorum felicitas inuiteretur. O quanta huius altitudo! O quanta opus est est fortitudine! Etenim totus illud impugnabit mundus imo & infernus omnia contra illud sua est tormenta directurus. Idcirco, inquit Deus, notandum, quod fundamentum collocem securum, solidam petram, cui innatur: Hæc filius eius est vnigenitus, vt declarat Apost. Paul. edificati supra fundamentum Apostolorum & Prophe-tarum, ipso summo angulati lapide. Christo Iesu, su per quem omnis edificatio constructa crescit in templum &c. Qualis est lapis hic? Qualis tali beneficio requiritur. Ecce mitam in fundamentis Sion lapidē probatum, angularem pretiosum &c. Diuini plane: nominibus Christi declarat excellentiam: sed illi tantum inuicem, quod primo statuit Lapidem probatum. Quid hoc est? Lapis probatus?

nantes cum prius innocentem declarauerunt, A. 4. 11. & D. Pet. 2. 9. Rom. 9. 33. VII. Christus lapis est fundamentalis. 3. Reg. 5. 17. Matth. 7. 24. Ephes. 2. 20.

VII. In hebræo, ut doctissimus nosset vocat Fortitur, nomen ponitur, quod examen vocat & probationem, quam iuxta Argentiarius seu publicus reipublicæ molerarius, ut dignoscat an aurum sit purum obrysum, purgatum: vel adulterinum, sophisticum & apparens, varia mixtione compositum & præmisso hoc strillo examine illud approbat. Huius intuitu prædixit Deus ponendum in operis huius supremo fundamentum, lapidem probatum, examinatum & vndeque summò studio consideratum: quodque ex præmisso examine vi securus, solidus, firmusque esse probaretur hoc est lapidem probatum.

VIII. Porro difficultas oritur: qua ratione, ac veritate, hæc de Christo possunt enuntiar, eum lapidis non fuerit probatus, sed reprobatus & reiectus ut r. probus, & infirmus, multumque contrarius illi, qui ponendus esset in solidum tanquam adificij fundamentum: qua ratione uedum illum non admittunt Principes ut talem: imo potius eum cruci affixerunt, & vi mortis reum in ea vitam illi ademunt: idcirco etiam cecinit David quod in se Christi s. compleuit: *Lapidem, quem reprobauerunt adificantes.* Et ipse Iaias huic conuenit, *Et cum iniquus deputatus est.* Nullo negotio respondet Apoll. Pet. & est principale responsum: lapidem illum diuinum, iniquum ab hominibus fuerit reprobatus, qui passionibus suis obnoxat iudicauerunt Christum reum esse mortis, & ab hominum consorcio repellendum, approbatus tamen fuit ab ipso Deo, qui certissimam dedit approbationem, quam ipse Diuus Petrus in monte telis audivit, proclamando: *Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacuit, ipsum audite.* *Lapide* ab hominibus quidem reprobatus, à Deo autem electum & honorificatum: Testatur Diuus Petrus. Nemo dubitat Deitestimonium sufficere. sic D. Iohannes testatur: *Si testimonium hominum accepimus, testimonium Dei maius est, &c. qui testificatus est de filio suo.* Diuina est hæc expositio. Alteram nihilominus possemus annexere, quod Deus indicauerit, quod lapis iste primò qui sem, ut in fundamento poneretur crucifixo solo, in qua fundatur & innititur omnis spes nostra, nostra charitas, nostra remissio, nostra grana, totaque nostra gloria approbandus esset eo modo, ut talis futura esset eius sanctitas, ita passim cogitata, & absque vlla pecca in macula, ut Deus ipse voluerit, ut illi ipsi, qui illum inuenire cupiebant, & eum essent reprobatoz morti adiuuicandos, prius illum examinarent, & præmisso riguroso

examine illum approbarent; ac reprobatoz præcederet approbatio ipsorum ore proclamata, nec non constaret euidenter: quod illum reprobarent ab omnibus sic approbatum ut illi ipsi, mortales eius inimici suis illum approbassent suffragijs.

Huius lapidis approbatio declarat eam quam X. Deus instituit voluit de illo toties repetito & propheta Zachariæ præmonstrato. Vocauit olim lapidem Dominus Vatem Zachariam, & mirabilem illi sepem ostendit lapidem, quem statuerat ante Sacerdotem Iesum filium Iosedech lapidem mysticum, tem telisepem oculorum, quodam die elaborandum in quodam quodque quo die sculperetur, omnium forent Civitatis per eum mundi peccata condonata. *Eccc lapis Zach. 3.9.* quem dicitur Iesu, super lapidem unum septem oculis fuit. *Ecco ego calabo sculpsuram eius, & auferam iniquitatem terræ in die vna.* Sublimemysterium lapis adeo pretiosus ut eius sculptura, & propter eam, totius sint orbis peccata remittenda: Porro priusquam sculpsurus est, septem habet super se oculos q. d. summa suspiciendus est sollicitudine, & vndeque recognoscendus. Etenim numerus septenarius in SS. litteris designat vniuersitatem interprete D. Greg. In idem igitur coincidunt septem oculi, & omnes oculi.

Nihil minus opinor, numerum hunc hoc in loco Sacramento non vacare, quò Deus insinuat, quò in Christo futurum esset. Lapis hic diuinus elaborandus erat in passione sua, ita ex omni parte, ut nihil in eius sanctissima persona foret intactum, quòd sculpsuram non pateretur operarij. *A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.* Capilli contorti, & euulsi, caput spinis terebratum, osselle peratum, oculi obuelati, corpus flagris concitum, manus clavis perforatæ, pedes perforati, &c. Quia ut aliàs diximus, sic eum Deus delinearat: *Ego calabo sculpsuram eius.* Sic enim peccatis nostris expediebat remittentis.

Veromtamem primo præcipit, ut eum oculi septem intueantur, & vndeque considerent, examinent, & attendant, quod nulla sit macula reprobatus, atque de eo ipso proprio ferant ore suffragium. Fuerunt autem omnes illi, qui condemnationi Christi ac reprobationi cooperati sunt: etenim priusquam illum reprobarent præhabita stricta discussione eundem communi calculo approbaverunt. Primi oculi fuerunt eorum 1. Oculi omnium, qui mundi fuerunt oculi summorum est Principum nimirum Sacerdotum ac Principum. Illi namque qui fuerunt primi eius condemnatores: Dece- cerdotum uit au-

Lech. II. 50

uit autem Deus vt eo anno ad generale conuenientes concilium, quod die veneris proximo celebrabitur, lapidem hunc excutiant, considerent, & examinent, quem inueniunt sanum, integrum solum impollutum: sic enim cuncti pronuntiant: *Quid facimus quia hic homo multa signa facit &c.* A planta pedis vsque ad verticem lapidem hunc inspicunt, eius examinant doctrinam, gestus, actiones, mores, vitam, nec inueniunt, nisi talem eum esse tantaque operati prodigia, vt is mundum trahat ad sui sequendam viuentium, & hac praemissa approbatione, concludunt eum non esse plebendum, ex sententia, quam protulit Caiphas, cui ceteri omnes subscripserunt consiliarij non in culpa propria supplicium, sed ad totius populi redemptionem: *Expedi vobis vt vnus moriatur homo pro populo.* Sententia fuit haec, vt illo die dicebatur, etiam Sanctissimae Trinitatis iudicio subsignata.

2. Est Herodis.

Secundi oculi fuerunt impijs Regis Herodis: Cum enim Iudaei Christum tradidissent Pilato condemnandum, dicerentque natione Galileum illum Pilatus dimisit ad Herodem, cuius ditioni subiegebatur, eo quod Rex esset Galilaeae & eadem tempestate haereret in Ierusalem: Et cum ita sit quod coram illo Scribae & Pharisei grauissime instarent. *Stabant Principes Sacerdotum & Scribae conuenerunt accusantes eum: Concluserunt tamen Herodes nullam in eo culpam inueniri & eum virtum esse impollutum & innocentem.* Tertij oculi fuerunt Pilati Praesidis qui Romani imperij Iudex erat constitutus, & in hac causa criminali tulit sententiam. Attendit hic non semel lapidem hunc, ex quolibet eius parte, publice & secreto, in praetorio & extra & nunquam in eo quidquam inuenit arguendum, & antequam verbum aliquod ad Christi condemnationem pronuntiaret, pluribus pronuntiauit sententijs, eum a culpa immunem, sanctum, proflus innocentem: sic enim eum audio populo protestantem: *Ecce ego coram vobis interrogatus nullam causam inuenio in homine isto ex his in quibus eum accusatis.* q. d. Adestis hic eius aduersarij, & accusatores, coram vobis examen instituo vt palam sit, vestras me non tegeret non obscurare rationes, & omnibus rite perceptis, & sedulo discussis, nullam causam inuenio, & quo passu atque spiritu eum illi feruentius accusabam, eo clarius Iudex Pilatus declarabat: *Nihil inuenio in homine isto ex his in quibus eum accusatis,* & tandem pronuntiare volens de

3. Est Pilati.

Saluatoris innocentiam sententiam, non solum verbis, sed operibus, lotionem scilicet manuum expressè protestatus est & de Christi puritate atque innocentia publicum dedit coram populo testimonium. Quarta oculi fuerunt discipuli proditoris qui tradidit illum: hic enim tremio illi comites conuixerat & nihil omiserat non sedulo consideratum, quem cum diraxisset triginta denariorum pretio voluit vt omnes intelligeremus non hoc alicui Saluatoris ad scribendum culpa, quam nullam in eo repererat, sed ad propriam eius aucti cupiditati: sic audiuimus eum voce publica eoram Christi aduersarijs protestantem suamque exonerantem prorsquam se laqueo suffocaret, conscientiam: *Peccavi tradens sanguinem istum.*

4. Iudaei proditoris
5. Diaboli
6. Est laetionis ac militu

Quinti oculi fuerunt ipsius Damonis Auctoris executionis passionis mortisque Christi: vt Diaboli enim vidit iam nunc executioni mandandum, quod tantopere fieri procurarat, vt nimirum Christus morte plecteretur, in somnis Pilati suscitauit vxorem, & flagitque acriter vt nuntium mitteret marito, qui dicit: *Nihil tibi est in iusto isto.* Secede ab illo, istum esse noueris & innocenter: prouide nullam habet ad eius condemnationem tua potestas auctoritatem. Sexti fuerunt Latronis, qui ex Iudaeorum malitia confusus fuit Christo collateralis qui saltem poenis prouocatus, quas nonius patiebat, propria tibi cendemerita proclamauit vt suo tempore dicens, prorsquam Christus moretetur, praeco a te mundo notam faciens exclamauit: *Hic nihil mali fecit.* A planta pedis vsque ad verticem vndeque hunc consideram, sed nec in illo vel atomum inueni criminis vel minimam labem imperfectionis. Septimi fuerunt plebis infidelium, quorum personam referebat celeberrimus ille Centurio, qui vultus praefectus militumque dux adstabat Christum interuentum, quem cum diligenter vndeque ipse eiusque milites conspexissent, illum considerantes, qua patientia crucis tormenta toleraret acerbissima, illaque voce exspiraret aeterna: *Esus in manu tuas, &c.* Nudum illum confestim integrum vitam scelerisque putum, at insuper & filium Dei verissimum: *Centurio & qui eum illo erant, viso terra motu, & his quae fiebant, deinde quod sic clamans exspirasset dixerunt verè hic homo iustus erat, Verè filius Dei erat iste.*

Tantam huius veritatis fieri Deus voluit attestationem, vt hoc tibi persuadeas, quod pro

Joan. 19.

XI.
Apostrophe ad Christum crucifixum

finis minimè, pro tuis autem verisimè peccatis moriatur, atque optimè quadrare in cruce eius quem posuit titulum Iudex Pilatus. Christi condemnator: *Iesus Nazarenus Rex Iudeorum*. Ea de causa moritur quia Saluator est mundi & ubique est, tibi mihi curstique ait: *Quis ex vobis arguet me de peccato*. Eia age Christiane, me tu pariter pœnis expende vndeque circumdantur & si hæc iudicia sunt vera peccatorum, videamus vitum illa in me repereris, & minimè repereris, illa in teipso & perpende & recognosce: Ait illi vates Zacharias: expedit enim Christum in cruce positum hoc modo interrogare: *Quid sunt plagæ ista in me do manus tuarum*. Vt quid Domine, has tibi infixerunt, tu illum similiter interroga: quid Domine mihi caput illud noxæ commisit, quod illud videam spinis terebratum? Quid oculi illi quod illos luceam velo contractos seruido & sanguine cooperitos? Quid lingua ista quod illam intueat arescentem aceto felleque potatam? Quid manus istæ, quod illas doleam clavis transfixas acillimis? Quid corpus illud, quod illud contemplet vulneribus vndeque laceratum? Quid pedes isti, quod illos, cuiusdem vicinis horrendis perforatos? Respondet: *quis ex vobis arguet me de peccato?* Caput meum intueere: non enim nisi pacis reuolui cogitationes, oculi mei parulæ fuerunt fenestæ misericordiæ, quibus cœci contuitus sum miseriam, & populi calamitatem qui fame in deserto languerat tridua: lingua mea Spiritus Sancti organum fuit, quæ ex lestra & gloria plebi doctor prepositi mysteriorum si mouis, eam moui illa intentione ut leprosis impertiret mundiciem, claudicantibus agilitatem, infirmis salutem, vitamque mortuis: Manus meæ tibi fuerunt, de quibus omnes gratiæ euctaque dona profudebant: *Quis ex vobis arguet me de peccato?* In propatulo est, quod cum in me nihil sit arguendum, habeas in te quod reprehendas: Etenim tua sunt illa peccata, tua illa hyperbia ob quam acuta in capite dumeta spinæque patior. Tua illa auaritia, ob quam manus mihi perforantur. Tua illa luxuria, ob quam mihi tota caro flagris aperitur: Tua illa acedia, ob quam mihi pedes clavis transficiuntur: Tu teipsum, O Christiane redargue, & Christum intus pœnis attritum, culpas in teipso reus agnosce.

Hoc erat illud pietatis exercitium, quod nobis sanctissimis Iob indicauit, interprete Doctore morali: *Verumtamen vias meas in conspectu*

eius arguam & ipse erit Saluator meus. O quam iuste de peccato teipsum argueres Christo pro uoluto crucifixo: *Vias meas in conspectu eius* val. c. 19. arguam. Hic licetbit intueri, quales sint fastus tui superbi, vento rumque tumes tui capitis ambitiosissimi, quandoquidem pro illis tales spinæ tolerentur: Hic team considerabis ingluuiem, cum pro illa ipsa Christus os habeat aceto felleque amaricatum: Hic tuas spectabis auare, cupiditates, quibus acriter nimis impulsus hien pauperum sanguinem ambisti, hic obferas manus tuas ad restitutionem & elemosynarum liberalitatem in manibus istis transfixis. Hæc omnia eo tendunt, vt ipse te saluet in perpetuum. *Et ipse Saluator meus*. Agnosce, quid tua sint peccata, perpende quantum Deo tenearis, confideta quam sit hoc ex ratione, vt nouis sceleribus immensos eius non augcas nitelque cruciatus.

§. 7. Erat similiter hæc ratificatio necessaria eius vt esset mors gloriosa, completis illud Iudica me Deus.

EX prædictis sublime admodum & præfundum aperitur hic mysterium: cur Dominus vitam suam coram tribunali proponat arguendam, & manifestam velit innocentæ suæ dare rationem, vt pateat ab omni se peccatorum genere esse liberrimum. Quo fine, Domine mi, hoc agis? An forsitan quod præscias tibi mortem ab illis intentari, vt à proposito desistant factilego, dum illis ostenderis te culpæ nulli esse obnoxium? Apud nos quotquot coram Iudice scriptos exonerant, & processus in sui præconium instituant, ea faciunt intentione, vt pœnis omnibus eripiantur, cum illæ non nisi reus etimimum infligantur. Eo collimare Dauid in quadam verificatione, quam locero suo Regi Sauli manifestam proposuit vitæ suæ insidiatori nequissimo. *Ani-maduerte & vide, quoniam non est in manu mea malum, neque iniquitas, neque peccatum in*

Similiter sicut mens est partis f. r. flet, seu procuratoris contra reum, culpam illi probare, vt eum debita plectat pœna, ita è contratio hoc primario reus intendit, vt à pœna se reddat immuniem, atque ad hoc, se nullam commisisse culpam probare contendit. An ergo, Domine mi, teipsum à morte

